

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Richardi Arsdekin Soc. Jesu Sac. Theol. Professoris.
Theologia Universa**

Archdekin, Richard

Dilingae, 1687

Caput III. De Confessione invalida, & quomodo iteranda, & validanda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38477

Has, & ampliores facultates quas habent Superiores & Confessarii variorum Ordinum respectu suorum Regularium, reperies in compendio Mendicantium, verbo, Absolutio ordinaria &c. & in Constitutionibus Prædicatorum cap. 46. & 47. & in Bulla dicta, Mare Magnum, Sixti IV. De quibus fusius Suarez de Relig. Lib. 2. *Quintanadrenas*, singularium Tract. 3. Sing. 19. &c.

QVÆRES Porro, An Confessarii Superiorum Societatis, & aliorum Ordinum possint cum ipsis dispensare, in jejuniis, in Horis Canonicis, & aliis Ecclesiæ præceptis?

Resp. affirmativè, si ipse Superior eam facultatem illis committat. Quia non debent esse deterioris conditionis quam sui subditi, qui ipsum in promptu habent, & in illis possunt ad eum recurrere. Ita fusius Sanchez de Matrim. Lib. 8. Diss. 3. *aliique*. Et idem de Episcopis docet ibidem, cum Sylvestro, Paludano, Gabriele, Angelo, Tabiena, Enriquez, Gomezio, aliisque.

CAPUT III.

De Confessione invalida, & quomodo iteranda, & validanda.

Confessio invalida est ob defectum conscientis, *Primò*, si requisitis dolore careat. 2. Si inter confitendum peccet; puta, quia temerè, vel per crassam ignorantiam omittit peccatum mortale, aut de quo rationally dubitat, num sit mortale, nisi in hoc casu bona fide arbitretur se à confitendi obligatione immunem esse. 3. Si exiguam valde conscientie discussionem instituens, conjiciat se in probabile periculum omitendi mortale. Unde cum talis Confessio formaliter integra non sit, tota est repetenda.

II. Contritio, sive attritio ex supernaturali motivo, quæ requiritur in Sacramento ad justificationem, debet se extendere ad omnia mortalia, saltem virtualiter. Nisi enim hoc dicatur, consequens erit nihil repugnare, quominus vera contritio, aut attritio consistat cum actuali effectu ad peccatum mortale; quod ne probabiliter quidem dici potest.

III. Qui ob ignorantiam non mortaliter culpabilem, peccatum confiteri omisit, non tenetur postea integram Confessionem repetere, sed tantum exponere mortalia omissa; totam verò repetere tenetur, si ignorantia fuit mortalis. Ratio prioris est, quia in Confessione illa fuit validè absolutus. In posteriori autem à nullo peccato absolutus fuit, quia Confessio erat invalida.

IV. Confessio etiam fit invalida, ideoque repetenda, ob defectum aliquem Confessarii: *Primò*: si jurisdictione omninò caruit, vel impeditam habuit per suspensionem ab officio, excommunicationem denuntiatam, aut contractam ob Clerici notoriam percussione. *Secundò*, si verba absolutionis substantialiter vitavit. *Tertiò*, si absolvendi intentionem, nec actualem, nec virtuales habuerit.

V. Si Confessarius ob furditatem, distractionem, vel somnum, aliquod peccatum mortale non intellexit, videtur nihilominus valida esse absolutio; dummodo Pœnitens bona fide egerit, & culpa in solo Confessario resederit. Ita Henric. Layman, Diana, &c. contra Navarr. & Sylvestrum. Ratio: quia essentia & effectus hujus Sacramenti consistere potest sine integra

& specifica peccatorum explicatione, si ea sine culpa pœnitentis intermittatur. Nihilominus si pœnitens id postea resciat, debet iterum peccatum illud clavibus subjicere; quia semper manet obligatio omnia mortalia Sacerdoti indicandi secundum speciem, & numerum, ut in omnia directè absolutio feratur.

VI. Addo contra scrupulos, tamen si contingat absolutionem Sacerdotis, ob aliquem ejus occultum defectum invalidam esse, rarò id graviter ob futurum pœnitenti inculpatè defectum illum ignorantem; in proxima enim Confessione valida ab illis peccatis indirectè absolvetur.

VII. Pro faciliiori praxi Confessionis repetenda: Si Confessio, quæ ob defectum pœnitentis, vel Confessarii invalida fuit, denuò instituat apud eundem Sacerdotem: non est necessarium, peccata omnia secundum speciem & numerum repetere, modò Confessarius statum pœnitentis adhuc recordetur, saltem confusè, ut convenientem illi pœnitentiam imponere possit. Ita Vasq. Sa. Laym. Dian. P. 3. t. 4. Probatur ex praxi; si enim Sacerdos audita Confessione advertat, pœnitentem non satis dispositum esse, & attritum, interdum differt absolutionem in alterum diem: si eum contingat interea speciei peccatorum distinctè non recordari, non ideo exigere solet, ut Confessio tota repetatur, sed tantum ut de peccatis illis verus dolor, cum emendationis proposito eliciatur. Ratio, quia antea Pœnitens præcepto divino de integritate Confessionis satisfecit, ideoque solum defectum, v. gr. contritionis, suppleri tenetur.

VIII. Denique, tamen si Confessarius nec statum peccatoris talem recordetur, sed id tantum, quod sibi sic confessus fuerit, eumque jam rectè dispositum absolvat, peccat quidem Confessarius, cum non rectè munere suo fungi possit in imponenda congrua pœnitentia &c. nihilominus absolutio erit valida, & Pœnitenti fructuosa.

IX. *Quæstio est*, Quid agendum cum Pœnitente, qui confitetur omnia peccata; sed non vult deferere occasionem proximam peccandi v. gr. dimittere suam ancillam cum qua experitur se continuò relabi in peccata carnis: 2. Cum eo, qui pergit præbere publica scandala: 3. Cum eo, qui non intendit restituere bona aut jura iniquè possessa.

Respondeo, neminem horum posse absolvi, nisi hortatu Confessarii eo adducatur ut seridè proponat, ac fideliter promittat se satisfacturum suæ obligationi.

Quod si Pœnitens non possit implere suas obligationes, v. gr. restituere pecuniam, aut refarcire alterius famam, aut inire gratiam cum inimico, nisi post aliquot menses, aut forte post unum annum, non ideo tam diu differenda est absolutio, si Pœnitens omnino spondeat, quantum est ex parte sua, se satisfacturum obligationi quam primum id erit in ipsius potestate. Quia cum talis Pœnitens sit ritè dispositus ad absolutionem, jus habet ut ea tam diu non differatur, in tanta incertitudine vitæ humanæ, & damnationis æternæ periculo: Ut cum Suarez Disp. 32. Sect. 2. fusius ostendit Reimakers & Franciscus Jacops in sua Defensione contra aliquos modernos.

Quæritur, An ergo semper illicitum sit differre absolutionem pœnitentis sufficienter dispositi?

Respondeo, Sæpe licitum esse eam differre, imò aliquan-

de in

eo oia

aliquando expedire saltem ad tempus non diuturnum, quando Confessarius prudenter iudicat illam dilationem, præ cæteris remediis, multum penitenti profuturam. Ut si videatur non satis perfecte se examinasse pro Confessione plurium annorum, in quibus graviora peccata, & varias satisfaciendi obligationes contraxit. Vel si teneatur deferere occasiones peccandi, restituere rem alienam, aut inimico reconciliari, & Confessarius probabilis credat penitentem jam voluntate bona dispositum, accepta absolutione promissa non præstiturum, maxime si prius eadem promissit, nec tamen explevit. Vel si semper reincidat in eadem mortalia sine ulla emendatione post priores confessiones secuta. Denique si ipse penitens, etsi ritè dispositus, pro suo profectu spirituali prudenter petat, aut consentiat ut absolutio ad breve tempus differatur. Ita in his habet praxis peritorum Confessariorum, estque ea conformis Rituali Romano, quam etiam fusius tradit *Dicastrilio* Tomo 2. de Sacramentis, & alii communiter.

De cætero, quo modo non sit differenda passim absolutio Relapsis, Consuetudinariis, & quibusdam aliis, contra novam quorundam doctrinam ostendi supra *Part. II. de controversiis modernis* §. 7. *Puncto 6. pag. 107.*

Quæritur porro, Quid agendum cum Rudibus quando in magno confitentium concursu deprehenduntur ignorare mysteria fidei, ut eorum confessio non sit invalida?

Respondeo, si ignorent necessaria necessitate *medii*, puta, Deum esse unum in natura, trinum in personis, hominum Creatorem, Remuneratorem, & Redemptorem; de his, & absolutionis Sacramentalis virtute breviter instrui debent, antequam absolvantur. Si verò ignorent tantum ea quæ sunt necessaria necessitate *precepti*, ut sunt reliqua, quæ in Symbolo Apostolorum continentur, modò de sua negligentia doleant, & proponant emendationem, poterit Confessarius eos absolvere, sed obligando ut postea sedulam curam adhibeant, ut in necessariis fidei mysteriis instruantur.

Quæritur secundo, Quando ex defectu mortaliter culpabili peccatum aliquod lethale, vel numerus mortalium, vel alia circumstantia ad valorem necessaria in Confessione prætermissa fuit, an præter illam Confessionem, repeti debeant alie etiam Confessiones intermedia, quæ postea bona fide instituta fuerunt, sed sine memoria aut mentione prioris defectus?

Respondeo Negativè. Quia cum ex naturali & inculpabili oblivione defectus ille in Confessionibus sequentibus expositus non fuerit, manent semper valida, & peccata in illis declarata legitime remissa fuerunt. *Navar. Sylvest. Vasq. Reginal. Joan. Sancius apud Dianam P. 3. Tract. 4. Resol. 108.* qui innuit hanc resolutionem à Confessariis bene notandam, quia multis in earum repetitione molestiis eos liberat.

CAPUT IV.

De Sigillo Confessionis.

Sigillum Sacramentale est obligatio juris divini ad servandum secretum quovis casu in iis omnibus, quæ in ordine ad absolutionem Sacramentalem exponuntur.

Quæritur hic *Primo*, quæ, & quanta sit obligatio huius secreti: *Secundo*, ad quos se extendat: *Tertio*, quando, & quomodo singulos obstringat.

I. Dico *Primo*, secretum huius Sigilli graviter obligat ex jure naturali, divino, & humano: habetque obligationem in iustitia, & sacrilegii.

Probatum primum: quia jure naturali tenentur præstare fidelitatem, tueri famam proximi, & alio non facere, quod nobis fieri nolumus. Probatur secundum: quia Confessio est juris divini, ergo & secretum Confessionis sine quo hæc redderetur odiosa & inutilis: qui enim præcipit finem, censetur præcipere media sine quibus finis obtineri, & confertur nequit. Tertium patet ex Capite *Omnis surripit* ubi de hoc secreto perpetuum in Ecclesia fuisse preceptum declaratur, & ejus transgressori pœna perpetua inclusionis decernitur. Gravitas præcepti patet ex eo, quod in ejus violatione dari parvitatem materiam complerisque neget *Malderus, Baldellus, Diana Part. Tract. 5. Resol. 8.*

Dices, Peccatum veniale, est materia levis: ergo ejus revelatio non potest esse grave peccatum, cum non possit ea penitenti graviter nocere.

Resp. negativè consequentiam. Quia est tamen multum lædat penitentem, nocet tamen graviter Sacramento, cujus usus redderetur odiosus, si non verisimiliter levia etiam delicta ex Confessione manifestare.

II. Dico secundo, Confessarius non obstante Confessione, potest eam notitia uti, quam habet aliunde, dummodò hanc altera non adjuvet, & scandalum absit. Exempli causa, si Confessarius ob indicia contra Confessionem habita, poterit Cajum furti accusare, & Cajus furtum postea illi confiteatur, potest nihilominus illum accusare. Ratio est, quia sic non utitur cognitione Sacramentali, sed tantum indicia ante, vel post Confessionem aliunde accepit.

III. Hinc, etiam si aliquis extra Confessionem dicat, hoc tibi committo sub Sigillo Confessionis, & Confessarius acceptet, non oritur hinc obligatio Sigilli Sacramentalis, sed tantum secreti naturalis, quod ad avertendum gravius malum aliquando revelari potest.

IV. Dico tertio, sub Sigillum non tantum cadunt peccata Confitentis, sed etiam complicit; item circumstantie peccati, quas taceri penitentis intendit, E. C. si quis dicat, se illegitimè natum, factos Offenses malè suscepisse &c. Ratio, quia etiam per huiusmodi notitiam penitentibus odiosa redderetur Confessio.

V. Confessarius violat Sigillum Confessionis, si generatim dicat, Titium sibi confessum esse peccatum mortale, casum reservatum, aut peccatum aliquod veniale in specie. Sin verò in genere dicat, Titium sibi confessum esse venialia, aut bene confessum esse, non referat secretum Sigilli Sacramentalis.

VI. Violati Sigilli reus est Parochus, qui sine consensu penitentis, litteras ei dedit deferendas ad Vicarium Episcopi, vel alium privilegiatum, quibus significet se latorem harum à peccato reservato absolvi non potuisse.

VII. Si Penitens ob indispositionem non absoluitur, cum aliis petat schedulam in testimonium factæ Confessionis, tenetur Confessarius eam illi tradere. Nam